

Петров Д.О.

студент,

Науковий керівник: Савченко С.М.

кандидат економічних наук, доцент,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

КОВОРКІНГ ЯК НОВИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ

Термін коворкінг запозичений з англійської мови і у дослівному перекладі означає «спільно-працюючі». Коворкінг це відносно нова модель організації праці людей з різним типом зайнятості у спільному просторі.

У вузькому розумінні цей простір можна назвати колективним офісом (англійською *coworking space*), який обладнаний усім необхідним для ведення бізнесу або відповідною роботою [1].

Робочі місця розміщуються у так званих коворкінг-центрах, офісних приміщеннях спеціально призначених для цього типу діяльності. Нерідко такі центри займають будівлі, які втратили своє колишнє призначення: заводські цеха, будівлі шкіл і навіть церков.

Передумовами виникнення коворкінгу як підходу до організації праці стали як економічні фактори так і збільшення ролі креативного класу і технічної інтелігенції одночасно з тенденцією популяризації аутсорсингу. Перший коворкінг-центр організував один американський програміст із фрілансерами у 2005 році. З того часу явище набуває все більшу популярність у світі. І вже на сьогоднішній день в Україні відкрито близько 23 коворкінг-центри [2].

Як відомо, оренда або навіть купівля офісу при відкритті нового бізнесу потребує значних витрат. Саме для вирішення подібних проблем потрібен коворкінг.

Такий тип організації праці знайшов прихильність у фрілансерів і починаючих підприємців.

Коворкінг являє собою щось середнє між роботою на дому і у офісі. Коворкінг-центри обладнані усім тим, що ми можемо зустріти у звичайному офісі. Вони обладнані спеціальними конференц-залами та залами для ведення переговорів, комп'ютерною та офісною технікою, високошвидкісним інтернетом. У таких центрах є місця для прийому їжі, кулера для води, каво машини, також не рідко там можна знайти ігрові кімнати, кімнати для відпочинку. Іноді у коворкінг-центрах розташовуються навіть спальні, такі центри працюють цілодобово [2].

Відмінність від звичайних офісів полягає лише у тому, що в коворкінг-центрах одночасно працюють і ведуть свій бізнес абсолютно різні люди, діяльність яких ніяк не пов'язана між собою.

Що стосовно ціни, то вартість оренди робочого місця сильно залежить від строку оренди: чим більший строк, тем менше ціна і навпаки. Якщо взяти місячні ціни на коворкінг, то вони коливаються від 50\$ до 500\$ в залежності від територіального розміщення, від технологічно оснащення і т.д. [2].

Також, як правило, усі коворкінг-центри зацікавленні у регулярному проведенні різноманітних профільних заходів. Запрошуються спеціалісти різних сфер, які виступають із своїми лекціями, семінарами, мастер-класами. У якості доповідача можуть бути і самі учасники коворкінгу. Все це сприяє обміну корисними знаннями, досвідом та зародженню нових ідей [3].

До основних переваг цієї моделі організації праці можна віднести: мінімальні витрати на оренду та підтримку офісного приміщення; відсутність необхідності купувати та обслуговувати офісне обладнання; таке як: принтер, сканер, факс та ін.;

відсутність оплати комунальних послуг, телефону, інтернету та охорони офісу.

Ще однією перевагою є спілкування з іншими людьми, яке має дуже велику цінність в сучасному суспільстві. У цьому і полягає особливість коворкінгу: людина не залишається на одинці, а працює серед інших професіоналів. Робітник може спілкуватися, знаходити однодумців. Спільний офіс сприяє взаємодопомозі, нові знайомства перетворюються в бізнес-контакти, нескінченний обмін ідеями і досвідом. Зібрати команду під новий стартап у такому офісі дуже легко. Коворкінг-спільнота дозволяє знаходити практичну допомогу та безкоштовні поради за найрізноманітнішими аспектами роботи [3].

Список використаних джерел:

1. Коворкінг [Електронний ресурс] // Вікіпедія – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Коворкінг>.
2. Белый К. Что такое коворкинг? Коворкинг-центры [Електронний ресурс] / Константин Белый // Финансовый Гений. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://fingeniy.com/chto-takoe-kovorking-kovorking-centry/>.
3. Коворкинг-центры: что это, для чего это, как найти [Електронний ресурс] // Wezom. Агентство системных интернет-решений. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://wezom.com.ua/news/kovorking-tsentry-v-ukraine>.

Половинкіна А.О.

студентка,

Науковий керівник: Савченко С.М.

кандидат наук, доцент,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського»

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА МІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ ТА ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ

Інтелектуальна міграція – явище дуже поширене у сучасному світі, і безперечно має позитивний вплив, що проявляється у процесі обміну знаннями, який отримав назву «циркуляція інтелекту», а також у сприянні глобальному соціально-економічному і науковому розвитку [1]. Однак у випадку одностороннього руху «умів», як відбувається в Україні, що вже отримала статус донору інтелектуальних кадрів, всі ці переваги повністю нівелюються. Висококваліфіковані працівники, інтелектуали – є рушійною силою, що забезпечують розвиток країни у всіх напрямках. А Україна втрачає цей потенціал.

Причиною інтелектуальної міграції є насамперед процеси, що ніяк не пов'язані з наукою безпосередньо, а мають загальносуспільний характер: кризи економічних, соціальних, політичних і культурних відносин [2]. Інтелектуальні кадри залишають країну більшою мірою не в пошуках високорозвиненої наукової бази, а з метою забезпечення собі гідного рівня життя. Низька оцінка праці і відповідний рівень заробітних плат, незатребуваність високих інтелектуальних та професійних здібностей, неможливість реалізувати свій потенціал – ось ряд основних, проте далеко не усіх, факторів, що зумовлюють «відтік умів» з України.

Така ситуація має ряд негативних наслідків для країни. Перш за все вимивання умів призводить до вимивання людського капіталу. Країна втрачає висококваліфікованих кадрів і потрапляє в замкнене коло деградації, коли кожному наступному поколінню доводиться вчитися у людей зі все нижчою кваліфікацією. Як результат відставання країни від світових темпів розвитку, не